

ODMEV IZ AFRIKE.

Leto I. Št. 3.

Mali srpan.

Sv. Peter Klaver,
apostol zamorskih
misijonov,

prosi za nje
in za naše
podjetje!

Ilustrovan mesečnik v prosepah afriških misijonov in v oproščenje
[zamorskih sužnjev. Izdaja družba sv. Petra Klaverja.

Blagoslovljen po Piju X.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden vlč. misijonarjev v Afriki
eno sv. mašo za žive in mrtve naročnike.

Priloga „Glasniku najsv. Src“.

Naročniki „Glasnika najsv. Src“ dobivajo „Odmev iz Afrike“
brezplačno. Ako pa hoče kdo Klaverjevo družbo nekoliko od-
škodovati za tiskovne in druge stroške, naj pošlje kak mali
dar na uredništvo „Glasnika najsv. Src“, zraven naj pripomni:
za „Odmev iz Afrike“.

Posamezne številke stanejo 5 v. Naroča se pod naslovom:
Družba sv. Petra Klaverja. Trst. Via Fontanone, 4.

Kaj je družba sv. Petra Klaverja za afriške misijone?

Družba sv. Petra Klaverja je družba, ki pod-
pira afriške misijone. Začela se je dne
29. aprila 1894 v Rimu; na ta dan so namreč
sv. oče Leon XIII. pri zasebni avdienci dali grofici
Mariji Tereziji Ledochowski izrečno dovoljenje za
njeno ustanovitev.

Namen te družbe je osvoboditev afriških za-
morecev, za katere je tudi Jezus Kristus prelil svojo
drago kri.

Njeni udje sodelujejo v dosego tega namena, ne da bi se neposredno udeleževali misijonskega delovanja v Afriki, temveč s tem, da podpirajo afriške misijonarje in misijonske sestre pri njihovem delovanju, brez vsakega razločka njihovih družb ali narodnosti, kateri pripadajo.

Glavno sredstvo, katerega se družba poslužuje v dosego svojega namena, obstoji v krepkem, ustmenem ali pismenem delovanju za spreobrnjenje nevernih zamorcev. Prireja konference, predavanja, shode i. t. d., urejuje in izdaja misijonske časnike in knjižice v raznih jezikih, kateri bi naj vzbujali zanimanje za afriške misijone, čitatelje z misijonskim delovanjem seznanjali, da bi verniki za nje molili, jim pošiljali miloščine in tudi v drugih vzbujali poklic za misijonsko delovanje.

Družba je pod posebnim varstvom sv. Petra Klaverja, kateri je vse svoje življenje posvetil službi ubogih zamorcev. Nadalje časte njeni udje posebno: drago kri n. Odr. Jezusa Kristusa, sv. Duha, prebl. Devico Marijo pod imenom: Marija, rešiteljica sužnjev, 24. aprila in sv. Benedikta de San Filadelfo, imenovan „Zamorec“ (3. aprila).

Nje uredba.

Središče te družbe tvori ženski verski zavod, katerega delovanje podpirajo pobožni posvetni ljudje, zunanji udje in pospešateljci in pospešateljice.

1. Udje imenovanega zavoda, družnice (pomozne misijonarice za Afriko) se morajo najprej in posebno same sebe spopolnjevati, potem pa morajo sodelovati pri spreobračanju afriških zamorcev, da namreč oddaleč podpirajo afriške misijone na poseben, družbi lasten način. Da pa v prid družbe lažje s svetom občejujejo, se družnice ne nosijo po samostansko, nosijo le priprosto črno obleko.

Družnice se ukvarjajo najbolj z duševnimi deli, kakor to zahteva namen družbe: uredovati, slovstveno delovati, prevajati, sestavljati, dopisovati v raznih jezikih i. t. d. One sprejemajo darila za afriške misijone in jih pošiljajo na več kot 25 raznih misijonskih družb. Bavijo se tudi z izdelovanjem cerkvene obleke, cerkvenega perila, oblačila za zamorce i. t. d. oskrbujejo pošiljatev vseh teh predmetov na afriške misijone. Vodijo tiskarne, vodijo izdajanje različnih časopisov, katere razširja družba in tudi pripravljajo knjige. V takoimenovanih postajah, katere so v raznih mestih ustanovljene, vodijo pisarne in delavnice, kjer se ob določenih dneh tudi zunanje udinje in pospešiteljice zbirajo k skupnemu delovanju za misijone. Prirejajo misijonske konference, zborovanja, razstave vzdržujejo afriške muzeje, organizujejo afriške veselice, svečanosti, gledališke predstave i. t. d., vse v podporo afriških misijonov.

2. Vnanji udje se posvetijo temu delu le v toliko, kolikor jim pripuščajo stanovske dolžnosti, ali pa darujejo celo svoje moči družbi, da vodijo podružnice ter sodelujejo v postajah i. t. d. V vsakem so njihove glavne dolžnosti: 1. da osredotočijo vse svoje misijonsko delovanje na Afriko s tem, da takorekoč družbo zastopajo, 2. da delujejo v svojem podjetju za afriške misijone v tesni zvezi in odvisnosti generalnega družbinega vodstva.

3. Podporniki oziroma podpornice so vsi, ki prispevajo družbi letno vsaj 2 K; jo podpirajo z molitvijo, z razširjanjem družbinih glasil in darujejo „Klaverjev novič“, ali ji na kakšen drug način koristijo.

Vsi verniki, ki so k družbi pristopili, se lahko udeležijo vseh od sv. očeta podeljenih odpustkov. Nadalje so deležni vseh sv. maš, oziroma sv. ob-

hajil in molitev mnogih po družbi podpiranih misijonarjev in misijonskih sester, kakor tudi kupljenih in odkupljenih zamorskih sužnjev.

Cerkveno potrdilo.

Splošna pravila so bila takoj po ustanovitvi od mnogih kardinalov, več nadškofov in škofov potrjena. Dve leti po ustanovitvi, ko je namreč ta zavod postal verski, so bila njegova pravila potrjena od Nj. eminence kardinala Haller-ja, Solnograškega nadškofa in sicer na Veliki petek (16. aprila) 1897. Isti kardinal je tudi potrdil pravila zunajnih udov dne 15. oktobra 1899.

Sv. kongregacija de propaganda fide (za razširjanje sv. vere) se je v začetku trudila družbi, kot pomožni družbi za afriške misijone, znake svoje naklonjenosti pokazati. Dne 18. marca 1899 ji je poslala prvo uradno pohvalo, kateri je sledila v decembru 1900 druga in 2. aprila 1901 tretja. V zadnjem ima veselo poročilo, da so ji sv. oče blagovolili dati kardinala-zaščitnika v osebi Nj. eminence kardinala Avgušтина Ciasca. Po dopisu z dne 25. januarja 1901 izreče sv. kongregacija propaganda, da sprejme družbo zanaprej pod lastno odvisnost. Dne 7. februarja 1902 so blagovolili sv. oče, vsled posredovanja imenovane kongregacije, „vsled hvalnih pisem istih uradov, v katerih škofijah ima družba svoje sedeže in glede na dobrote, katere je že v prid afriških misijonov storila“ poslati Decretum laudis (pohvalnica) in so potrdili ustave ad modum experimenti.

Izvor.

Družba sv. Petra Klaverja ima svoj izvor, ali bolje, nje zibelka je tekla v Solnogradu v ulici sv. Trojice (Dreifaltigkeitstraße, 12). Meseca aprila

Kršćanska zamorčka.

leta 1894 si je najela ustanoviteljica v tej ulici dve sobi, kjer je začela svoje apostolsko delovanje. Njej se je takoj v začetku pridružila ena švicarska in neka kmečka deklica, katera je pozneje vstopila v misijonsko družbo. Kmalu so pa morale svoje preprosto stanovanje povečati, in leta 1897, ker je že med tem število družnikov se znatno povečalo, so se preselile v krasno in prijazno Solnograško okolico, kjer so si kupile majhno posestvo, kateremu so pridjale ime „Maria Sorg“ (Marijina skrb). Tu je nastala v teku enega leta misijonska tiskarna in zavod, kjer se udinje na svoje delovanje pripravljajo.

V jeseni leta 1901 sta se na željo sv. kongregacije de propaganda fide, obe podružnici, na Dunaju in v Trstu, katere so do tedaj vodili zunanji udje, spremenili v postaji te družbe.

V začetku leta 1902 je ustanoviteljica s posebnim dovoljenjem Nj. svetosti Leona XIII. predstavila svoj sedež v Rim, via Giov. Lanza 129.

Razun ustanovitev teh štirih postaj je še celo od začetka svojega obstanka družbna sv. Petra Klaverja skrbela, da so se povsod, kjer se ji je potrebno zdelo, ustanovile podružnice, katere zunanji udje marljivo vodijo. V začetku leta 1903 je bilo sedem takšnih podružnic; vse te marljivo delujejo v podporo afriških misijonov.

Uspehi.

V denarnih darilih je družba poslala od svoje ustanovitve v začetku l. 1904 615.266 K 92 v afriškem misijonom, nadalje je poslala mnogo koristnih predmetov v znesku 241.540 K.

Število od misijonarjev kupljenih zamorskih otrok, za katere je družba priskrbela krstna darila, znaša 1.957, število sužnjev, katere je odkupila 1.097;

47 odkupljenih sužnih otrok je bilo vsled družbinega posredovanja od dobrotnikov posinovljenih; 25 jih je bilo v semenišče sprejetih, kjer se šolajo, da bodo duhovniki in misijonarji v domačih krajih. Ena nuna je pohčerjena. Nadalje je družba dala izobraziti 15 misijonskih sester, jih z vsem preskrbela in jih poslala v razne afriške misijonske kongregacije. Vsako leto napravi takoimenovano „molitveno križarsko vojsko“ za spreobrnjenje Afrike in je dala v ta namen že mnogo stotisoč molitev v 13 raznih jezikih tiskati in brezplačno širiti. Njen mesečnik izhaja že v 30.000 iztisih in drug časopis, posebno mladini namenjen, „mala afriška knjižnica“ v 15.000 iztisih v nemškem in 2.000 iztisih v laškem jeziku. Dosedaj je dala družba 7 spisov v afriških jezikih tiskati in razposlati v mnogih iztisih na misijonarje. Na povzročitev in sodelovanjem družbinim je bilo 96 predavanj afriških misijonarjev in 182 misijonskih predavanj in zborovanj od drugih oseb, nadalje je priredila družba velik protisužnji shod na Dunaju. Tudi je priredila in vodila: 18 razstav cerkvene obleke, 5 dobrodelnih bazarov, 5 gledaliških predstav, 2 koncerta itd. vse v korist afriških misijonov. Družba ima sedaj 5 muzejev, ki so vedno odprti.

Kdo more pristopiti k družbi sv. Petra Klaverja?

Ve, velikodušne in radodarne mladenke, v kojih srcih se je pri čitanju teh vrstic vzbudila močna želja, posvetiti se temu ponižnemu in delavnemu poklicu, ne zamašite ušes glasu milosti! Pridite in posvetite se delu, v katerem morete na razmeroma lahek način rešiti toliko duš, ki so kupljene z drago krvjo Jezusa Kristusa in obenem nekoliko zaceliti rane, katere razkolj in brezbožnost vsak dan in vsako uro sekata skrivnostnemu telesu sv. cerkve.

Žetev je velika, pa število delavk v tem malem vinogradu tako malo — glede glasnega ječanja iz Afrike.

Kdor se pa hoče med svetom živeč, temu apostolskemu delovanju pridružiti, naj mu pristopi kot zunajni ud, kot podpornik ali podpornica, ali naj mu vsaj koristi, da druge seznanja z družbo in razširja njene liste.

O p o m b a. Kdor želi natančnejega pojasnila gledé vsprejema v družbo sv. Petra Klaverja, naj se obrne na ustanoviteljico in njeno generalno voditeljico, grofico Marijo Terezijo Ledochowska, pod naslovom: Rim, via Giov. Lanza, 129, ali: Solnograd, Dreifaltigkeitsgasse, 12.

Kratka misijonska poročila.

Kamerun. Zelo nezdravo podnebje na celi zapadni afriški obali, katero zahteva vsako leto toliko človeških žrtev od ondi bivajočih misijonarjev, je zopet povzročilo, da so morali trije v Kamerunu delajoči bratje Pelotinci se vrniti v svojo domovino. Ti so se v teku zadnjega tedna v Hamburgu izkrcali. Samo eden je lahko, akoravno ga je mrzlica hudo zdelala, nadaljeval po kratkem odpočitku svojo pot v misijonsko hišo v Limburgu, medtem ko sta druga dva brata tako bolna došla, da so jih v nosilnicah prinesli v Hamburško katoliško Marijino bolnišnico, kjer se še sedaj nahajata. Lahko bi se bolj za zdravje skrbelo, ko bi le ne bilo toliko bolnikov; pa blagi misijonarji mislijo vedno najpoprej na svoje varovance in nazadnje še le sami na se. Razven tega pa manjka dostikrat važnega sredstva — denarja in gmotnih pripomočkov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu.

Odgovoren urednik: J. Palir, kapelan na Ptujski gori.